

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **A. K.**, zastoupené JUDr. Janou Mikulovou, advokátkou se sídlem Hlavní 1023/55, Ostrava – Poruba, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 9. 7. 2007, č. x, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 3. 2008, č. j. 43 Cad 157/2007 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanovené advokátky JUDr. Mikulové **se určuje** částkou 1600 Kč. Tato částka jí bude zaplacená z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady zastoupení nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 3. 2008 čj. 43 Cad 157/2007 - 23, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované, jak je specifikováno v záhlaví tohoto rozsudku. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobkyně o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 5. 6. 2007 žalobkyně není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 10 %

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalované žalobu, v níž tvrdila, že toto rozhodnutí je založeno na nesprávném posouzení skutkového stavu, protože žalobkyně trpí celou řadou chorob, pro něž není schopna pracovat.

Krajský soud zjistil, že žalobkyně během řízení u OSSZ v Ostravě dne 5. 6. 2007 byla hodnocena jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 10 % - kap. XV, oddíl F, pol. 2, písm. a) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb.

Při posouzení věci se krajský soud opírá o posudek posudkové komise MPSV v Ostravě. Komise po zhodnocení shromážděné zdravotní dokumentace dospěla k závěru, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý a tato není schopna těžké práce se zvedáním a přenášením břemen. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považovala posudková komise bolestivý syndrom hrudní a bederní páteře s občasným omezením dynamiky, bez kořenové symptomatologie. Byla zhodnocena i neurogenní tetanie, po erysipelu levého bérce a mitrální insuficienci I-II st. Tento stav odpovídá příloze č. 2 vyhl.č. 284/1995 Sb., kap. XV, oddíl F, položka 2, písm.a). Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně byl stanoven na 10 %.

Žalobkyně tedy nesplnila zákonné podmínky pro přiznání částečného invalidního důchodu (pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %). Soud uzavřel, že žalovaná rozhodla v souladu se zákonem, jestliže zamítla žádost žalobkyně o částečný invalidní důchod. Žalobu proto ve smyslu § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jako nedůvodnou zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž namítala, že jako stěžejní důkaz pro vyhodnocení objektivního stavu krajským soudem nemůže být použit závěr posudkové komise MPSV v Ostravě. Ministerstvo práce a sociálních věcí je přímým nadřízeným orgánem žalované a lze tedy mít důvodné pochyby o objektivitě výsledného posouzení. Ze zdravotní dokumentace stěžovatelky vyplývá, že její stav je dlouhodobě nepříznivý a stěžovatelka má za to, že jí značně stěžoval obecné životní podmínky.

Stěžovatelka navrhla, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti, neboť neshledal vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, posoudil kasační stížnost takto:

Podle § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, Ministerstvo práce a sociálních věcí řídí Českou správu sociálního zabezpečení. Z tohoto ustanovení ovšem nijak nevyplývá, že by MPSV mohlo zasahovat do rozhodování žalované ve věcech důchodového pojištění. Žalovaná vydává svá rozhodnutí ve věcech důchodového pojištění nezávisle na MPSV a tato rozhodnutí k

žalobě přezkoumávají krajské soudy (tak ostatně postupovala i stěžovatelka). MPSV nemá při rozhodování v těchto věcech žádnou úlohu. Jestliže MPSV řídí žalovanou, znamená to její řízení ve věcech personálních, materiálních, rozpočtového zabezpečení apod., nikoli zasahování do její rozhodovací činnosti.

Pokud jde o vztah Ministerstva práce a sociálních věcí a posudkových komisí, pak podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., MPSV posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Sama skutečnost, že posudková komise je orgánem MPSV, není důvodem k pochybnostem o objektivitě jejích závěrů; ta má být garantována složením posudkových komisí předepsaným § 3 odst. 1 vyhlášky č. 182/1991 Sb. Podle tohoto ustanovení jsou členy posudkových komisí nejen posudkoví lékaři a tajemníci z řad pracovníků MPSV, ale i odborní lékaři jednotlivých klinických oborů, tedy osoby odlišné od pracovníků MPSV (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003 čj. 5 Ads 4/2003 - 35 uveřejněný pod č. 33/2003 Sb. NSS). K otázce souladu uváděné úpravy s Ústavou a Listinou základních práv a svobod se vyjádřil v minulosti Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 1. 11. 1995 sp. zn. II. ÚS 92/95, kde dospěl k závěru, že tato úprava v rozporu s čl. 36 Listiny není. K další námitce pak Nejvyšší správní soud již jen stručně uvádí, že otázkou značného ztížení obecných životních podmínek se posudková komise ve svém posudku zabývala, stěžovatelka přitom nikterak nekonkretizovala, kterou z podmínek uvedených v příloze č. 4 k vyhl. č. 284/1995 Sb. dle svého názoru splňuje a v čem tedy posudková komise a následně krajský soud při posouzení podmínek částečné invalidity pochybily.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost jako nedůvodnou a podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena krajským soudem zástupkyně - advokátka, jejíž odměnu a hotové výdaje hradí stát. Nejvyšší správní soud určil odměnu advokátky celkovou částkou 1000 Kč (dva úkony právní služby - první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení - 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, a doplnění kasační stížnosti - § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu). Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu přiznal zástupkyni náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč. Částka 1600 Kč jí bude uhrazena Nejvyšším správním soudem do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu